

Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

Адреса:
Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.,
Jersey City, N. J.
Тел.: HENDERSON 4-0237
УНЧ: HENDERSON 5-8740

ЗАПОВІДАЮТЬ ВИСТУП ПРЕЗИДЕНТА В СПРАВІ ФАРМЕРСЬКОГО ЗАКОНОПРОЄКТУ

СЕРЕД ДЕМОКРАТІВ ЗРОСТАЮТЬ НАДІЮ НА ПЕРЕМОГУ, А РЕСПУБЛІКАНЦІ ПОЧИНАЮТЬ ТРАТИТИ ПЕВНІСТЬ В СВОЮ ПЕРЕМОГУ

Вашингтон. — З кол блязких до Білого Дому повідомяють, що Президент, мабуть, звернеться з окремою промовою до народу, чому він не зможе підписати новоухваленого фермерського законопроєкту. Цю промову мав би вголосити Айзенгавер в найближчому тижні, що починається 16-го квітня. Тим часом потверджується вістка про те, що секретар рільництва Езра Теффт Бензон 13-го квітня летить до Огести, Джорджія, щоб конферувати з Президентом в справі фермерського законопроєкту. Гадають, що Президент буде промовляти через радіо й телевізію в четвер 19-го квітня, про що вже дискутовано на конференції членів уряду з республіканськими конгресовими провідниками. Республіканські провідники переконані в тому, що Президент своєю популярністю зможе зменшити невдоволення фермерів з того, що не підписав фермерського законопроєкту і внаслідок цього фермери не зможуть з цього року скористатися з нього, що демократичні члени Конгресу навмисно прийняли такий фермерський законопроєкт, який мусить спровокувати "вето" Президента. Президент і тепер заявив, що ухвалення законопроєкту не "випало доброї волі" Конгресу допомогти фермерам. Але досі Президент не виявив своєї думки, чи дійсно не підписав цього закону. Тому демократи твердять, що Айзенгавер так і, погодитися підписати фермерський законопроєкт. Сенатор Ліндон В. Джонсон заявив: "Сподіюся, що Президент не послухає тих своїх дорадників, які дорадують йому поставити "вето" проти фермерського законопроєкту". Також дві фермерські організації вислали до Президента прохання, щоб підписав цей законопроєкт, та одна фермерська організація заявила проти цього. В демократичних членах Конгресу зростає надія в перемогу в виборах восени цього року, бо вони матимуть сильний аргумент проти уряду Айзенгавера, коли Президент не схоче підписати законопроєкт. Коли б навіть Айзенгавер і погодився його підписати, то й тоді демократи хвалитимуться тим, що це їхня більшість голосувала за допомогою фермерам. Демократи вірять в свою перемогу в виборах, а республіканці починають тратити свою дотеперішню певність в те, що Айзенгавер мусить втекти вибори. На зміну настрів демократів і республіканців вплинули такі чинники: 1. Перемога демократів в ухваленні фермерського закону, проти якого рішуче виступив уряд Айзенгавера. 2. Мале число виборців, які брали участь в дотеперішніх праворах, а також те, що Айзенгавер в цих праворах дістав менше число голосів в порівнянні з виборами в 1952 році. В політичних колах звертають увагу й на те, що "вето" Президента проти фермерського закону зможе зменшити популярність Айзенгавера, головним чином серед фермерських виборців. Демократи тішаться ще й тим, що республіканська партія частинно голосувала з демократами за фермерський законопроєкт, який запропонував Айзенгавер, який запропонував демократи.

Жінки агітуватимуть за Айзенгавера, ходячи від хати до хати

Нью-Йорк. — Голова Нью-Йоркського Республіканського Жіночого Комітету пані Чарльз В. Байс заявила, що жінки з її партії ходитимуть від мешканця до мешканця і агітуватимуть за Айзенгавера в цілому степі. Цілий ряд мандрівок — розповіді виборцям про успіхи уряду Айзенгавера та розкрити перед народом всю правду про осли Республіканської партії. В минулому — сказала пані Байс, — республіканці не вміли сказати всієї правди про Айзенгавера, і тепер треба це napravити. Пані Байс пригадала, що в виборах 1952 року жінки віддали 52 відсотки голосів, які дістав Айзенгавер. Жінки ба-

ПОЧЕСНА ВАРТА ДЛЯ ЖЕРТВ ВІЙСЬКОВОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Почесна варта всякої морської піхоти ескортс на нійоркському летючій домоні Л. Томпсона з Брукліну, однієї із шости рекрутів морської піхоти, що потопилися в багнях під час наказаного їм їхнього сержантом маршу. Між учасниками цього маршу, які врятувалися, був, згідно з одержаними інформаціями, один українець з Нью-Йорку.

Про нездібність Президента виконувати уряд має рішення його кабінет

Вашингтон. — Бувший президент Герберт Гувер вважає, що про нездібність президента виконувати свій уряд повинен рішення лише його кабінету. Він вважає, що президент не може виконувати свого уряду. Підкомісія ухвалила поновити своє запрошення бачуному президенту Герберту Гуверу, щоб вислухати його думку. Гувер відмовився був виступити перед підкомісією, частинно тому, щоб і республіканські члени не драгували його партійною політикою.

Амбасадор Мерчент проти того, щоб Гісс мав доповідь в Принстонському університеті

Принстон, Н. Дж. — Бувший студент Принстонського університету, асистент державного секретаря і новоіменованний амбасадор в Канаді Лівінгстон Т. Мерчент вислав до університетського часопису "Ди Дейлі Принстоніан" прохання проти того, щоб недавно звільнений із тюрми за кривоприпису Олджер Гісс робив доповідь в цьому університеті. Мерчент пише в своєму про-

Федеральний податок можна заплатити ще 16 квітня

Вашингтон. — Податковий Бюро пригадує, що 15-го квітня кінчається речення зняття заяв про зворот надбавки прибуткового податку. Та цього року пізні платники податків зможуть це зробити і в понеділок, 16-го квітня. До 15-го припадо на невідповідності, що цього року всіх податкових заяв буде 59,000,000, бо хоч робітничий сіл с коло 75,000,000, то члени родини аногати спільні заяви. Після того — 13,600 податкових урядів і агентів контролюватимуть.

Колумбійський Університет видав книжку проф. Юрія Луцького про українську літературу під Советами

Нью-Йорк. — У видавничій Колумбійського Університету появилася англійською мовою праця проф. Юрія Н. Луцького п. н.: "Літературна політика в совєтській Україні" (вкл. 8-ма, 323 ст.). Це поширена докторська праця нашого молодого вченого, тепер професора Торонто-ського Університету про українську літературу в рр. 1917-1936, написана на підставі джерельних матеріалів, зокрема документів з архіву відомого українського письменника Арадія Любченка, який зберігається в архіви-

Над Ізраїлем збито єгипетський літак

Єрусалим. — Два ізраїльські торпедні літаки переловили чотири єгипетські машини, з яких дві були ракетними літаками типу англійських "Вампір-ІІ", а два пропелерними літаками нерозпізаного зразку. І вступили з ними в бій. Один єгипетський ракетний літак загорівся в повітрі і впав в незміцаризованій зоні ізраїльського бою, а другий ракетний літак був пошкоджений, але встиг відлетіти. Важко раненого єгипетського пілота знайдено біля голючої машини й він подав своє прізвище: його відвезли до ізраїльського шпиталю. Де — пригадують часописи — була перша ізраїльсько-єгипетська летунська сутка під вересня мин. року. Ізраїльський прем'єр Бен Гуріон, запитаний американським журналістом, чи він здає собі правду, що на випадок війни з Єгиптом московські летуни, як "добровільці", могли б підлягувати ракетні літаки по єгипетському бою, Бен Гуріон відповів, що воно не може мати впливу на політику Ізраїлю. В цілому Ізраїль наус далі страшене обурення на акцію "самогубчих загонів", вишколених в Єгипті з-поміж арабських втікачів, які були анислані на ізраїльську територію для актів терору і саботажів. Останнім таким актом було обстріляння зручних скорострільної школи залі повної дітей, при чому трос дітей і вчителів вбито. Єгипетський офіційний комунікат потвердив ту акцію, заявивши, що вона була переведена у відповідь за обстріляння ізраїльською артилерією міста Газа, при чому згинувло коло 50 цивільних арабів. На територію Ізраїлю вислано — заявив єгипетський комунікат — 300 таких терористів, з яких 290 вернулись назад.

В Еспанії поширюється страйковий рух

Барселона. — Після того, як генеральний страйк охочих еспанське місто Помпілью з 80,000 мешканців, страйковий рух поширюється і на інші місцевості, особливо в Каталонії. У Барселоні, однією з найбільш промислових центрів Еспанії, у двох фабриках застрайкували 2,300 робітників. Цивільний гуртор замикнув ті фабрики й перевів арештування між робітниками. Комунікат про що поділо еспанська цензура заборонила надрукувати, проте він був перед тією заборобою оприлюднений в

Західна Німеччина борониться проти комунізму

Вопн. — Д-р Герард Шредер, західно-німецький міністер внутрішніх справ, звернувся з закликом до німецького народу пильно стежити за підвизною та інфільтраційною роботою комуністів, які втикаються в різні клітини німецького життя, щоб їх опанувати, а потім розкласти. Він сказав в цій справі заяву перед німецьким парламентом, ствердивши, що комуністи діють головню під покривом інтелектуаліст та культурників і спортовців. Водночас він звернувся увагу, що все ж — не треба генералізувати комуністичних успіхів на під-

Ірландські націоналісти забрали з музею в Лондоні цінний образ

Лондон. — З галерії образів Теїт у Лондоні зник образ французького імпресіоніста з 90-х р. р. мист. снт. Берте Морісо, вартості \$23,000. За анонімним повідомленням до англійської поліції, той образ забрали ірландські націоналістичні студенти на знак солідарності з становим ірландського уряду, що той образ, так само, як 38 інших з названої галерії і з Національного Музею в Лондоні, є власністю Ірландії. Всі вони були колишні власністю колишнього директора національної галерії в Делліні, що був паргари власну колекцію партисних образів. Він записав був і ірландському музеєві під умовою, що для тієї

В Україні не надто довіряють кампанії розвінчування Сталіна

Нью-Йорк. — Кореспондент Нью-Йорк Таймсу Джейк Реймонд, що перебуває тепер в Україні, надіслав редакції своєї газети кореспонденцію, з цієї стверджує, що кампанія проти "культу особи" чи так за розвінчування Сталіна, на Україні проходить кудь повільніше й обережніше, як в Москві. Для з'ясування нової політичної партії Москва розіслала в усі місцевості 70,000 партійних пропагандистів, але партійні кола в Україні не кваліються з усунування пам'ятників і портретів Сталіна і по всіх урядах вони пишуться далі. Ректор Київського Уні-

ПРЕЗИДЕНТ ЗВЕРНУВСЯ З МИРОВИМ ЗАКЛИКОМ ДО ПРЕМ'ЄРІВ ІЗРАЇЛЮ І ЄГИПТУ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер звернувся був з початком цього тижня до ізраїльського прем'єра Бен Гуріона і до єгипетського прем'єра Гамалі Абдель Нассера і закликом до замирення. Його листи були доручені обоим названим прем'єрам разом із заявою Президента про те, що З'єднені Держави поспішають з допомогою тій державі на Середньому Сході, яка стане предметом ворожньої агресії. Обидва листи передали американські амбасадори, Едвард Ловсон, амбасадор в Ізраїлі, і Елрі Байрод, амбасадор в Каїро. Як відомо, заяву про активну участь З'єднених Держав "в межах конституційних норм" у користь миру на Середньому Сході — президент Айзенгавер склав був для підтримання авторитету генерального секретаря Гаммершилда, що перебував на Середньому Сході, уповноважений до мирних заходів односторонню постановою Ради Безпекки, — а також, щоб перестерегти Союзників, що З'єднені Держави разом з Англією уважають за необхідне весті активну політику на Середньому Сході, всупереч совєтським інтригам та підбурюванню арабських держав до авантюри. Зате пресовий секретар Президента, Джеймс Гегерті, який повідомив тепер про ті персональні листи Президента, відмовився сказати щонабує, чи Президент дістав відповідь від державних керівників Ізраїлю і Єгипту в якому дусі.

Тим часом уряди Ізраїлю і Єгипту дали свою згоду Гаммершилдові на зберігання перемір'я і відмову від усіх військових дій регулярними чи нерегулярними військовими частинами. Генеральний секретар ООН Гаммершилд повідомив про це оприлюдненням цілого свого листування з прем'єром Ізраїлю Бен Гуріоном і прем'єром Єгипту Нассером. Гаммершилд покликався був на свою мирову місію, з уповноваження Риди Безпекки ООН, і зажадав строгого підтримання статті 2 точка 2 до договору про перемир'я між Ізраїлем і арабськими державами з 1948 р. Єгипет відповів потакуючи з застереженням собі "права самооборони згідно з чартером ООН". Ізраїль погодився вже раніше на повне перемир'я. Проте до Ради Безпекки, на руки її теперішнього голови американського амбасадора Кебота Лоджа мол., вплинула нова скарга Ізраїлю — на останні наїзди "самогубчих загонів" єгипетських "добровольців" та на порушення ізраїльської території налетом 4-х єгипетських літаків. Ізраїльська нота, вказуючи на ці останні акти, квестіонув цирість і вірність зв'язу Єгипту про бажання миру. Зокрема, в листі до Гаммершилда, ізраїльський уряд запитав, які гарантії дає єгипетський уряд, що він дійсно дотримує свого зв'язу про зберігання перемир'я.

Смерть генерала Хозе Москардо — героя Альказару

Мадрид. — У віці 76 років помер тут генерал Хозе Москардо, один з найвидатніших військовиків національної Еспанії. Під час громадянської війни в Еспанії, що почалася 18 червня 1936 року, Москардо, тоді в ранзі полковника, був командантом Військової Академії Альказару у Толедо й очолював відому в усьому світі оборону Альказару проти еспанських комуністів. З 1,800 воїнами цивільної гвардії і двісті кадетами він витримав двомісячну облогу червоних, поки 18 вересня 1936 року не звільнила Альказару армія ген. Франко. В першому тижні облоги до Москарда зателефонував командант республіканських червоних військ, даючи йому щесть хвилин для капітуляції Альказару і погрожуючи, що у випадку відмови буде розстріляний його син, схоплений у полон червоними. Після того полк. Москардо почув у телефоні голос сина, що закликав його: "Тату!" — "Що сталося, сину?" — запитав його полковник. — "Нічого особливого, тату, тільки вони кажуть, що розстріляють мене, якщо ти не піддаси Альказару", — відповів син. — "Гарзд! — відповів батько. — Доручи свою душу Богові, кричи 'Хай живе Еспанія!' і вмирай, як патріот!" Після розмови червоні хлопці розстріляли й облогу продовжувалася. В дальшому ході війни згинув, розстріляний червоними, ще один син Москарда. Успішна оборона Альказару стала потому символом перемоги для еспанських націоналістів і сам Альказар проголошено національним пам'ятником. Генерала Москардо, що, переживши в стан спочинку, до останніх днів свого життя очолював еспанський спорт, поховали в одній із крипти Альказару, де поховані кадети і воїни, які згинув під час облоги.

В СВІТІ

- Західна Німеччина погодилася репатриувати до СССР 31 довготермінових кримінально-злочинців. Чи їх запитували про згоду вернутися "на ріднину" — невідомо. Зате західнонімецький уряд відкинув останню ноту Москви, в якій заявляло, що "совєтський громадянам" ставлять перешкоди в репатріації.
- В совєтському таборі японських полонених помік Хабаровським і Владиславським, де перебувало коло 1,000 японців, вихід з грудні минулого року був внаслідок нестерпних умов життя і праці, який болішевики криваво душили. Про це оповів на сторінках японської преси невіданий повертонець з совєтського полону.
- У західному Берліні заарештовано Уге Шлегеля, 14-літнього хлопця, за шпигунство в власного батька. А поставлення про нього й інших німецьких втікачів відомості німецьким комуністам. Коли батько цього хлопця втік до західного Берліну, він залишився в Східній Німеччині з матір'ю, і перерахував комуністам адресу свого батька. Потім разом з матір'ю переїхав він до західного Берліну, але по якійсь часі утік з дому, давши себе звербувати до школи шпигунів в Сні. Коли "фахово вишколений" він побив знову на шпигунську роботу до західного Берліну, поліція заарештувала його.
- У Сайгоні, колишній столиці Індокитаю, а тепер столиці лише Південного В'єтнаму, відбулася остання військова парад французького війська. Франція, яка ще недавно володіла Індокитаєм, як своєю колонією, і яка ще три роки тому витримувала там 358,000 військ, програвав війну з комуністами і навіть вже після того нерозумну політику в антикомуністичному Південному В'єтнамі, забрав з тієї країни до Альжиру решту своєї війська 15,000 воїнів. Південний В'єтнам залишається з власною армією силою 60,000 воїнів.
- Сергій Образцов відчитав у московському радіо уривок з своєї книжки "Що я бачив під час моїх двох відвідин у Лондоні". Авдіція була актуальною з уваги на відвід з найбільшій поведіл до Лондону Вугданіна й Хрущова. Отож від цього "письменика" совєтські радіослухачі дізналися, що "майже кожний" англієць носить коротко підстрижені вуса, ходять у вузьких смугастих штанах і короткому чорному піджаку, в сорочці з високим нахмарським коміром, у чорному твердому капелюсі і з довгою парасолею із закрученою ручкою. Цікаво, чи багато слухачів повірили Сергію Образцову.

Кінцева перемога, на думку авторів згаданого рапорту, залежить від того, чи З'єднані Держави Америки й інші країни вільного світу розпалять збільшити й поглибити не тільки свій господарський розвиток, але й витримати соювську конкуренцію в ділянках економічній, політичній психологічній. Зокрема, життєвим питанням для ЗДА є вдержати першість у вихованні і вишколенні технічних кадрів — техніків, інженерів і науковців. Але найголовнішою справою є повести широку ідеологічну контрпропаганду і доказати світові, зокрема поневоленим народам, що це Америка, а не Совєти, з щирим і рішучим борцем за правдивий націоналізм, значить за самовизначення народів, за знищення колоніальності, за права і свободу робітників, за справжню земельну реформу, за загальний добробут!

1 о сь 28 березня ц. р. і с л я н д с ь к и й п а р л а м е н т , я к и й з а к л а д а є т ь з 52 п о с і л і в , п р и й м а є в е л и к о ю б і л ь ш і с т ь ю г о л о с і в , у т о м у ч і с л і 7 к о м у н і с т и ч н и х , р е з о л у ц і ю з а з а к л о с м о д о у р я д у — з а в ж а д а т и , г і д н о з п р а в о м , з а с т е р е ж к а м у 1951 р. в і с л я н д с ь к о - а м е р и к а н с ь к о м у д о г о в о р і , з л і к в і д у в а н н я а м е р и к а н с ь к о ї б а з и в К е ф л я в і к у . П р а в д а , і с л я н д с ь к и й у р я д д о с і щ е т а к о ї в и м о г и н е п о с т а в и л , з а с л о ж и т , м а б у т ь , н а в і с л і д в і в о р і в , я к і в і д б у д у т ь с я в ч е р а с і ц. р. В і д ф о р м а л ь н о г о , " в и л о ж д і в н я " а м е р и к а н ц я б а з и в К е ф л я в і к у т р е б а , з а і с н у ю ч и м д о г о в о р о м , п і в т о р а р о к у н а п е р е д е н н я е в а к у а ц і ї . Ц е д о в г и й ч а с , н а п р о т я г і я к о г о м о д е ж д і т и д и п л о м а т і я н е т і л ь к и А м е р и к и , а л е й і н ш и х к р а ї н Н А Т О , з т р и в о ж е н и х м о ж л и в і с і с т о у п р а т і т а к о ї в і с ь к о в о ї п о з и ц і ї . Т о м у ж , щ о — я к у ж е з г а д а н о — І с л я н д і я б і л ь ш

рів погрожує... інфляцією. Державний секретар Доллес у надмірній делікатності виправдував 3 квітня ц. р. ієландців, що їх, мовляв, танцювало, що 5,000 американців справді роблять на них таке враження, як на американців робили б чотири мільйони чужого війська в Америці. Істотною причиною ієландської резолюції є пароксизм

ді до останнього, що зди-
влялася б летувську базу,
якщо за 3½ години можна до-
сягнути Москву; що відпа-
ла б база постачання пали-
вого для літаків і кораблів;
що Англія втратила б охоро-
ну свого північно - східного
крила; що совєтські підвод-
ники і літаки перетворили
північний Атлантик у „внут-
рішнє" совєтське море; що за-
грожені були б морські шля-
хи постачання з Америки до
Європи; що це був би велич-
езний психологічно-політич-
ний удар для Заходу і пере-
мога для большевицького
Сходу; що це був би виліз-
ок у оборонній системі За-
ходу і заохота для всіх „неутра-
чливів..."

Це — факт не поодинокий. Іх с, мабуть, дуже багато. Ось і „на партійних зборах Московського статистичного управління з провокаційними, антипартійними заявами виступив Л. Ярошенко. По-добі виступи, — читасмо статті, — по суті с пересполом з чужого голосу (!), пошторюванням відомих наклепницьких вигадок закордонної реакційної пропаганди... Ось де гиніли елементи під впливом осудження культури (Закінчення на стор. 3-ій)

Метрополітен опера офір-
вала йому дарову, почес-
карту вступу на всі опери,
що мали бути виставлені про-
титом року. Коравелла ко-
пання запропонувала йому
його рідні окружні кин-
на дорогу до батьківщини
- Італії.

Фабрика гумових зап'я-
зробила шевця своїм поче-
ним головою, додаючи до т-
чести ще й чекана на 100

а Справа не така легка. 1
20 тисяч листів. Що кожного

липень. Прому зарезервува-
ти мені день 18-го липня, бо с-
ме тоді я перейдзиту чер-
ног Порк". Або: "Тому, що
мешкаю далеко від Ню Йор-
ку і мої професійні обов'язки
не дозволяють мені у віст-
рок замкнути мої фізирис-
перешлїть мені, будь ласка,
питання листом, а я відпо-
вою поштою на них відпи-
сам..."

Така і поділи листи «залізять» міжпартійський офіс і 53-ій вулиці і Бродвей, і вони відразу йдуть до коштів. Буває, що приходять листи від науковців, професорів і університету, визначних лікарів, політиків, дипломатів, а — вони також йдуть до коштів. Не дозволяється бо лікарів вибирати собі за тему такої галузі знання, що в'є

Ось дві фотографії в моїх руках, що говорять про те, не ошукаючи: По вузьких ґи-нах гірської залізнички йде довгий ауж пластунів. Пере-скакують з порога на поріг, важко вгинаючись під ванта-жем наплечників. На групі Степана. І його наплечник виповнений шмаття «літера-турно», що й, саме здобути на границі. Один короткий наказ, ні, одно прохання чи сугестія, і десятки охочих за-ступили б Степана. Та він не бажав собі того. Хоч який томлений недуготою (на по-логому мості йти далі), він завжди був з нами на тих не-безпечних і мольних кар-патських проходах. Бо щоб мотти наказувати другим, треба вміти наказати — собі.

Ось друга фотографія. Ставило й під заходяче сонце і нагадує собі так ясно, як би то було сьогодні. Степан головою стріляючи Студентського Товариства. Сам скінчившись сходив з його доповіддю. Кинув ним думки ще дратують, ще не дають спокою. Хоч пізно йому, сто-їть, говорити, почас. А зав-

Вечірній сумрак печуть
ввійшов до кімнати. Прикрив
темною скатертю записні
листий, спинилося перо. Не
спинилися спомини хвиля
перекритих з небуденним,
неповторним другом. Темнішає
сумрак, переходить у нічну
темряву, а пам'ять змальовує
нові образи, наводить спомини,
які, здавалося, під вагою
часу, вигасли зовсім. Та ні.
Вони живуть, світлять сонцем
у нічній тімряві, і болять. Бо-

ного, а водночас запального, великого і шляхетного у цім світі, що його шойно змальовував цей приятель, вчитель і передусім — філософ.

Пізно нічю ми залишилися у відьку. Далека дорога до Завадова, а нога долягася. Ледеві вговорив Степана зачочувати в мене. Такий вражливий він: як же нічю турбувати твою маму? Хата поростора, спокійна. Дрімас в сусідній кімнаті сьогодніж теж покійна Мама. А ми напів пойдимо, напів лежимо на ліжках та й говоримо, говоримо. Світло погасася, тільки газова лампа з вулиці розсвітілося

Відповідальні позиції і праця в Пласті, студентстві, громадянстві несли, крім труду, цінували заплату: скоріше дозрівання, точніше з'ясування засадничих проблем громадянського життя, заокруглення світогляду. Здавалось, що все розкушене, все роззмілене, все сформоване дощериці. Немає нерозв'язаних проблем, невідповідних питань. Благословенні роки студентського віку. Нічна розмова зі Степаном збиває вчорашню певність, захитую незустріч, здавалась, погляди. Ні, не все таке ясне, а було ще ранком. Стілі-

Головачів докторську працю їй користуючи з вакансійного дозволу, я по вуха сидів у старій літературі, зокрем в наших правничих та м'ятиках і лігосісах. З-поміж суворості невідхильно тим раннім вікам, зі старих книг проглядала глибока гуманність, пошана для людської особистості, її честі, свободи та глибокий ідеалізм. Чи це не основні прикмети української людини? Чи можна від них відступити? Скільки горя й історич-

чих полях, в яких, як пиш
Нестор, "обичай їх батьків
лагідний". Де початок і з
границя гуманності? Чи і з
всюку ціну й у всяких умо
винах треба докичче збері
гати традиції? прикмет
національної душі, чи вони
назавжди незмінні? Прихо
димо до нинішніх часів і су
часних проблем. Традиці
оналізм чи поступ-зміни
вість? І яка традиція нам на
потребу. Максимальні чи Во
лодимир Мономах з його "не
убійте нікого, хто навіть по
винний буде смерті?"

Отож, коли хто хоче виграти 64,000 доларів, повинен писати просто і коротко: **І НАЗИВАЄСЯ ТАК, МОЯ ПРОФЕСІЯ ТАКА, Я ХОЧУ ВИГРАТИ ТАКУ ХАТКУ ГАЛУЗЬ ЗНАНИЙ ДО ІСПИТУ, БО — І ТУТ ТРЕБА ПОДАТИ, ЯКІ ВИ МАСТЕ ПІДСТАВЛЯТИ ДО ТОГО, ЩО ПЕРЕЙДЕТЬСЯ У НАШОМУ ІСПИТІ. Треба залучити своєю звіткою і писати тільки одного листа. Лише найкращі розповіді і ділові листи мають шанси на успіх.**

64,000 доларів — це великі гроші. Хто перший з українців спробує щастя.

І. Савицька

**ІНТАНТЕ ЯКОСТІ ПИСЬМА
УКРАЇНСЬКІ ПІДПИСИ**

„БОЛОТЯНІ НАСТРОЇ” В КОМПАРТІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

особи пробують поставити під сумнів правильність політики партії...

Як же реагує, які заходи проти „гнилих елементів” застосовує провід комуністичних низових організацій? „Масові факти” — читаємо далі в цій статті, — коли деякі партійні провідники не звертають уваги на обивательські, болотяні настрої, висловлювані окремими особами, не викликають їх, допускають лібералізм у відношенні до людей, що виступають з не-партійними заявами. Напри-клад, демагогічний виступ до-зволить собі на зборах партійного активу комуніст Терновський. Не зважаючи на це, учасники зборів, в тому числі й голова виконкому, член бюро обласного комітету партії тов. Жуков, не дали ніякої відсічі цьому виступу-...

То як же виходить: „болотяні настрої” опанували не тільки рядового комуніста Терновського, але й всіх присутніх на зборах комуністів, і навіть самого тов. Жукова — члена бюро обласного комітету? А скільки ж це терновських і жукових опанували ці настрої, що беруть під сумнів правильність політики партії?

Які саме антипартійні заяви та наклепницькі вигадки одверто висловлюють тепер на закритих зборах комуністів, „Правда”, звичайно, не подає. Але догадатися не-тяжко, бо за тими й інші „вигадки” не одні тисячі безпартійних інтелігентів, селян і робітників ламали в підвалах НКВД кості, аж поки дійшли вони до свідомості „окремих комуністів”. Приголомшеним і спантеличеним у перші дні після повалення Сталіна, комуніст-пересічний починає забирати голос. За-дурманений і припаний до-вольністю пропагандою, починає він ворушити своїм зле-дацим мозком. Це, пізно, один з них, коли на секрет-ному засіданні в Москві Хру-щов викладав на „лопаті” страшні злочини „геніяльно-го вождя”, перебив Хрущова голосним запитом: „А ку-ди ж ви дивилися, коли все це діялось?”

Кліка кремлівських змов-ників випустила духа, і те-пер не дасть з ним собі ради. Тяжким чадним димом роз-пошлася він по всьому сві-ті, викликаючи в людей ві-льні країн жах, обурення, презирство і зневагу до всь-ого, що зв'язане з мергати-...

диктатором, з його „соратни-ками” і з створеним ним ди-вольським режимом. А в са-мих комуністів, як то ствер-джує совєтська преса, поро-джує „болотяні настрої”, з я-кими далі комунізм будувати буде тяжкувато.

І як же непереконливо зву-чать прикінцеві слова цієї статті про те, що „комуні-стична партія нині єдина, як ніколи, і як ніколи тісно згур-тована навколо свого Цент-рального Комітету”!

Перед 20-ми комуністичним з'їздом нові диктатори пере-вели були „тиху” чистку се-ред партійної верхівки. Тоді усунуто майже всіх секreta-рів обласних партійних комі-тетів, щоб з'їзд пройшов глад-ко, і службово схвалили усі підписані йому постанови. Розвінчання Сталіна, а далі й топтання його ногами не-давніх „вірних учнів”, оче-видно, не проходить так, як то плянували в Кремлі. Вна-слідок цього розвинчання, що другим кінцем ударило по са-мих розвинчувачах, не міг не захитатися в очіх партійно-го членства авторитет кому-ністичного провідника, мусів розв'язатися ланки і зрину-ти „еретичні думки”!

Отже, ймовірно, незабаром, коли посядуть новим дикта-тором загнати назад у моти-лу дух Сталіна, почуємо вже не про тиху, а про голосну „чистку партії від „сталінізмів”, від „гнилих елементів”, пе-ніснатих болотяними настро-ями, і, звичайно, від буржуаз-них націоналістів, яких зав-жди при таких кампаніях ви-кацує у першу чергу.

Про настрої поповнених Москавою народів, а зокрема українського, догадатися та-кож не тяжко. На широкіх просторах нашої батьківщи-ни, по містах і селах, в кол-госпах і фабриках — люди причаїлися. Насторожені, во-ни ждуть, прислухаються, ловлять чутки, правдиві й фантастичні. Серед нашого народу в ці дні розстуті нові молоді кадри революціонерів-підпільників, неспроможених зорговів червоної Москви, до-яку імунізацію проти боль-шевизму в будь-якій його формі. В ці дні захитані рі-вноваги, коли Хрущов із сво-єю шапкою клоунаськими ве-селіми гримасами хоче пере-конати світ, що „як ніколи тісно згуртована компартія навколо свого центрального комітету” — український на-род по-своєму плянує свою майбутність.

В. С-ко

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Міннеаполіс, Мінн.

Вшановують пам'ять ген. Тара-са Чупринки-Шухевича.

В неділю 11-го березня укра-їнці Міннеаполісу гідно вшану-вали шосту річницю смерті Го-ловоного Командира УПА та Го-лового Проводу ОУН в Україні, генерала Чупринки-Шухевича. Організатором Свята був місце-вий Відділ ООЧСУ, при спів-участі СМА, Плату, СВА та хору Парохії св. Константина. Програма Свята складалася з двох частин. Перша частина це заупокойна Панахида за спокій душі пологого Героя, яку від-правив в Укр. Кат. Церкві св. Константина о. Петро Леськів. Друга частина — це вечір з відповідною мистецькою про-грамою, який відбувся в залі конференцій. Програма була різноманітна і від-но підбрана. Святою настрій сотворила декорація сцени про-екту члена ООЧСУ В. Лісовича, та портрет Командира УПА, що його гідно ООЧСУ виготовив ар-тист малюв. Леонід Пала-ра.

Програму Свята започаткова-но виспіванням Американськи-х Гимнів, що його на форте-п'яно відіграв п. Явня Пей-рейка. Далі виступили: о. Про-ф. Степан Луїсін. До-повідач піднісся, що в особі ген. Шухевича український на-рід стратив великого Сина, який виховавав та гартував своїм сильним духом лицарські лави воїнів УПА, які покладались ве-сти збройну боротьбу так довго, як довго на руїнах СРСР не постане вільна незалежна У-країнська держава. Доповнен-ням до доповіді був виступ го-лови ООЧСУ, о. прот. С. Біляка, який поділився з прис-утніми своїми спогадами про Р. Шухевича з часів дерав-ного будівництва Карпатської України, характеризуючи його постать як заважого воїна, бор-дя за волю України. Відміни-доповненням до мовної частини програми був виступ секретаря ООЧСУ Р. Палажа, який відчи-тав підозву в видачу ген. Чу-принки 1948 р. до старшої ви-щої школи УПА, з якою най-краще випливає безмежну любов Р. Шухевича та відданість бо-ротьбі за волю України.

В склад мистецької частини програми входили сольніспів, декламації, інсценізації та ви-ступи хору і музичного ансам-блю. Пани Олена Карпак-Вен-цаль по мистецтві виконала дві частини „Ой там при долині” „Ах де той шит” при аккомпан-єменті п. Ж. Беренської. У ви-ступі виконала фортеп'яно-во „Смерть Ази” та „Поєм”. З декламаціями висту-пали І. Мантальяр та Н. При-гара: перша виконувала вірш „Заграва блиском”, а друга вірш з підпільних видань „Вольшевиком”. По мистецтві і з чуттям продекламував по-ет. Дербуш вірш І. Полтави „Моя Україна”. Зворушливе вражен-ня на присутніх зробила декла-мація восьмилітнього хлопця Гаврилюка, що з молодечим за-падом виконав один з віршів УПА п. з. „Ліс”.

Гарний був виступ музичного ансамблю в складі пани Луїсін, Крамарчук, В. Дмитришин, Б. Крамарчук і В. Ковальчук під керівництвом проф. Р. Ста-вничого. Ця невелика група лю-бимців музики вдало виконала „Хорал” та в'язанку україн-ських народних пісень. Після виступу оркестру аматорських гурток під керівництвом проф. Гринявського виконав уривок з опери „За рідину край” у вико-нанні І. Мантальяр, Ж. Берен-ської, Н. Пригара, Ю. Никифору-ка і В. Литвинчука. На закінчення програми виконав хор Парохії св. Константина під керівниц-твом проф. Р. Ставничого дві пісні „Козака несуть” та „Об-ривав стрілець”.

Вечір закінчено відвідуванням Укр. Національного Гимну всі-ма присутніми. На цьому вечорі всі присутні одностайно схвалили резо-люцію, що їх виготовила У-права Відділу ООЧСУ. В резолюції стверджується безкомпромісову боротьбу укра-їнського народу проти комуні-зму та московського імперіалі-зму.

В останній частині програми виступили пани Луїсін, Крамарчук, В. Дмитришин, Б. Крамарчук і В. Ковальчук під керівництвом проф. Р. Ста-вничого. Ця невелика група лю-бимців музики вдало виконала „Хорал” та в'язанку україн-ських народних пісень. Після виступу оркестру аматорських гурток під керівництвом проф. Гринявського виконав уривок з опери „За рідину край” у вико-нанні І. Мантальяр, Ж. Берен-ської, Н. Пригара, Ю. Никифору-ка і В. Литвинчука. На закінчення програми виконав хор Парохії св. Константина під керівниц-твом проф. Р. Ставничого дві пісні „Козака несуть” та „Об-ривав стрілець”.

В. С-ко

Міннеаполіс, Мінн.

Вшановують пам'ять ген. Тара-са Чупринки-Шухевича.

В неділю 11-го березня укра-їнці Міннеаполісу гідно вшану-вали шосту річницю смерті Го-ловоного Командира УПА та Го-лового Проводу ОУН в Україні, генерала Чупринки-Шухевича. Організатором Свята був місце-вий Відділ ООЧСУ, при спів-участі СМА, Плату, СВА та хору Парохії св. Константина. Програма Свята складалася з двох частин. Перша частина це заупокойна Панахида за спокій душі пологого Героя, яку від-правив в Укр. Кат. Церкві св. Константина о. Петро Леськів. Друга частина — це вечір з відповідною мистецькою про-грамою, який відбувся в залі конференцій. Програма була різноманітна і від-но підбрана. Святою настрій сотворила декорація сцени про-екту члена ООЧСУ В. Лісовича, та портрет Командира УПА, що його гідно ООЧСУ виготовив ар-тист малюв. Леонід Пала-ра.

Програму Свята започаткова-но виспіванням Американськи-х Гимнів, що його на форте-п'яно відіграв п. Явня Пей-рейка. Далі виступили: о. Про-ф. Степан Луїсін. До-повідач піднісся, що в особі ген. Шухевича український на-рід стратив великого Сина, який виховавав та гартував своїм сильним духом лицарські лави воїнів УПА, які покладались ве-сти збройну боротьбу так довго, як довго на руїнах СРСР не постане вільна незалежна У-країнська держава. Доповнен-ням до доповіді був виступ го-лови ООЧСУ, о. прот. С. Біляка, який поділився з прис-утніми своїми спогадами про Р. Шухевича з часів дерав-ного будівництва Карпатської України, характеризуючи його постать як заважого воїна, бор-дя за волю України. Відміни-доповненням до мовної частини програми був виступ секретаря ООЧСУ Р. Палажа, який відчи-тав підозву в видачу ген. Чу-принки 1948 р. до старшої ви-щої школи УПА, з якою най-краще випливає безмежну любов Р. Шухевича та відданість бо-ротьбі за волю України.

В склад мистецької частини програми входили сольніспів, декламації, інсценізації та ви-ступи хору і музичного ансам-блю. Пани Олена Карпак-Вен-цаль по мистецтві виконала дві частини „Ой там при долині” „Ах де той шит” при аккомпан-єменті п. Ж. Беренської. У ви-ступі виконала фортеп'яно-во „Смерть Ази” та „Поєм”. З декламаціями висту-пали І. Мантальяр та Н. При-гара: перша виконувала вірш „Заграва блиском”, а друга вірш з підпільних видань „Вольшевиком”. По мистецтві і з чуттям продекламував по-ет. Дербуш вірш І. Полтави „Моя Україна”. Зворушливе вражен-ня на присутніх зробила декла-мація восьмилітнього хлопця Гаврилюка, що з молодечим за-падом виконав один з віршів УПА п. з. „Ліс”.

Гарний був виступ музичного ансамблю в складі пани Луїсін, Крамарчук, В. Дмитришин, Б. Крамарчук і В. Ковальчук під керівництвом проф. Р. Ста-вничого. Ця невелика група лю-бимців музики вдало виконала „Хорал” та в'язанку україн-ських народних пісень. Після виступу оркестру аматорських гурток під керівництвом проф. Гринявського виконав уривок з опери „За рідину край” у вико-нанні І. Мантальяр, Ж. Берен-ської, Н. Пригара, Ю. Никифору-ка і В. Литвинчука. На закінчення програми виконав хор Парохії св. Константина під керівниц-твом проф. Р. Ставничого дві пісні „Козака несуть” та „Об-ривав стрілець”.

В останній частині програми виступили пани Луїсін, Крамарчук, В. Дмитришин, Б. Крамарчук і В. Ковальчук під керівництвом проф. Р. Ста-вничого. Ця невелика група лю-бимців музики вдало виконала „Хорал” та в'язанку україн-ських народних пісень. Після виступу оркестру аматорських гурток під керівництвом проф. Гринявського виконав уривок з опери „За рідину край” у вико-нанні І. Мантальяр, Ж. Берен-ської, Н. Пригара, Ю. Никифору-ка і В. Литвинчука. На закінчення програми виконав хор Парохії св. Константина під керівниц-твом проф. Р. Ставничого дві пісні „Козака несуть” та „Об-ривав стрілець”.

В останній частині програми виступили пани Луїсін, Крамарчук, В. Дмитришин, Б. Крамарчук і В. Ковальчук під керівництвом проф. Р. Ста-вничого. Ця невелика група лю-бимців музики вдало виконала „Хорал” та в'язанку україн-ських народних пісень. Після виступу оркестру аматорських гурток під керівництвом проф. Гринявського виконав уривок з опери „За рідину край” у вико-нанні І. Мантальяр, Ж. Берен-ської, Н. Пригара, Ю. Никифору-ка і В. Литвинчука. На закінчення програми виконав хор Парохії св. Константина під керівниц-твом проф. Р. Ставничого дві пісні „Козака несуть” та „Об-ривав стрілець”.

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

В. С-ко

Клівленд, Огайо

Українським героїям.

Недавно наспіла до нас віст-ка, що два роки тому в таборі Кінгрі впадо жертвою москов-ського терору 500 українських безборонних жінок. Вони трагіч-но пролили кров під московськи-ми танками, встаніє, малай-стично свій спротив катові. Смерть безборонних українських героїнь з черговою жертвою на вістрі батьківщини, що служи-тиме дорогою вказом для ще більш безкомпромісової боротьби за наші ідеали — вільну бать-ківщину.

Українська громада Клівлен-ду вшанувала пам'ять полого-ї, протестуючи одночасно проти насильства кривавого на-цизму. За постановою СФОРУЖ Клівленд Відділ СВА за спів-участю УЖК влаштував акаде-мію в залі УНДому при Бест-чотинадцятій вулиці, 17 берез-ня 1956 р.

Академію відкриває заступни-ця голови СВА — п. Г. Мура-ль, прохуючи присутніх вшанува-ти пам'ять героїнь однохвилю-вального. Прийняв після цього відсіли „Воже, вільнуху бла-годині”. Опісля п. В. Кавка про-декламувала вірш „Молитву” Ю. Клепа. Пани Л. Бок в своїй доповіді заступала боротьбу у-країнського народу. З черги ви-ступив жіночий хор під орудо-ю п. О. Руденської, проспівав-ши дві пісні: „Ой не зникли зо-лоті стирні” і „Молитву-Ду-му”, а п. В. Кавка продекламу-вала вірш „Поглянь у Кра-че”. Відомо з своїх виступів пани-ця С. Берк зворушливо відгра-ла на фортеп'яно „Похорон-ний марш” Ф. Шопена та „Вла-сто неба і землі” Ф. Шопена. За-дорожжя за Дунаєм” П. Гула-на-Артемовського. Програму за-кінчено резолюціями, які про-читали пани С. Буря. Академію закінчено пісенькою „Не пор-а”.

Жаль тільки, що на акде-мію явилось мале число лю-дей. В неділю 18 березня в укра-їнських церквах Клівленду від-служили панахиди, в яких бра-ли участь члени СМА і Плату.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

Мирон А. Пилипчук.

